

Schrijver bv

Voor u ligt de geheel vernieuwde *Boekman*. *Boekman* heeft niet alleen aan de buitenkant een opvallende metamorfose ondergaan, ook de inhoud van het blad is ingrijpend veranderd. Er staan meer opiniërende artikelen, interviews en columns in en ook zijn er meer persoonlijk getinte essays en concrete beleidsvoorstellen opgenomen. Zowel de kunstenaars zelf als de politici, beleidsmakers en wetenschappers treden nadrukkelijker op de voorgrond. *Boekman* wil u hiermee niet alleen een informatief overzicht van een specifiek kunstenveld geven maar vooral ook inspirerende ideeën aandragen voor het te voeren kunst- en cultuurbeleid.

Boekman 55 staat geheel in het teken van het steeds professioneler wordende schrijversvak. Hoewel schrijven pas in de loop van de negentiende eeuw een echt vak werd, lijkt de schrijver inmiddels tot een heuse BV te zijn uitgegroeid. Het auteurshonorarium is weliswaar al sinds de *Beatrijs* een issue – ‘van dichten komt mi cleine bate, die liede raden mi dat ict late’ – toch is het pas sinds kort dat schrijvers ook echt van hun pen kunnen leven. Zij worden hierin onder meer tegemoet gekomen door het Fonds voor de Letteren, dat jaarlijks voor een paar miljoen euro werk- en reisbeurzen aan schrijvers, dichters en vertalers verstrekt. Of deze gulheid vervolgens tot onleesbaar subsidieproza heeft geleid, waar nauwelijks een lezerspubliek voor te vinden is, is een vraag die boekwetenschapper Lisa Kuitert blijft bezighouden.

Schrijvers die bij het publiek wel succesvol zijn, hebben het trouwens ook niet gemakkelijk. De Franse kunstsociologe Nathalie Heinich komt na ampel onderzoek onder Franse Prix Goncourt winnaars tot de conclusie dat het ‘verre van eenvoudig is een succes van een literair succes te maken’. Er wordt vaak een hoge tol voor roem & erkenning betaald: depressies en neuroses, een writer’s block, rivaliteit met collega’s en verlies van vrienden zijn het gevolg. Of succes echt zo lastig is, of dat men zich een beetje aanstelt, is een vraag die Herman Franke zich in zijn column ‘Honger naar succes’ stelt.

Marja Pruis legt deze en andere vragen over de sociaal-economische en psychologische aspecten van het schrijverschap in een openhartig interview voor aan vier Nederlandse schrijvers. Samen met onder meer het essay van Huub Beurskens over de inkomensgrens, het artikel van Hugo Verdaasdonk over ‘de auteur als A-merk’, de column over de vaste boekenprijs van Boris Dittrich, Laurens van Krevelens bijdrage over de afschaffing van de Amsterdamse literaire prijzen en Kees Holierhoeks stukje over een mogelijk schrijverspensioen, biedt deze *Boekman* een boeiend overzicht van wat er in onze republiek der letteren allemaal aan beleidskwesaties leeft. En voor eenieder die ondanks al deze ideeën en voorstellen toch nog voor ‘t schrijversgeluk vreest, opent Gerrit Komrij dit nummer met de bemoedigende woorden: ‘Voor schrijvers is het alle dagen feest. Feest, feest, feest!’

Joke J. Hermsen